

SI AVUI ÉS DIUMENGE DEMÀ ÉS DIJOUS

17/02/2010

Poesia escènica

Després d'estrenar-se a la sala Beckett i voltar per Tarragona i Granollers, recalca a la sala del Versus Teatre *Si avui és diumenge demà és dijous*, un drama d'Isis Martín i Aleix Fauró, protagonitzat per la mateixa Martín i el basc Eduardo Telletxea, sota la direcció de Fauró.

El muntatge, construït amb gran elegància i bellesa, retrata la història d'amor del Leo i l'Alba, una parella aparentment normal que es veu estroncada a causa de l'esquizofrènia. Martín i Fauró han escrit un relat corprenedor i dur, en el que els seus personatges escenifiquen els inicis i la convivència amb aquesta malaltia, el nom de la qual ni es menciona al llarg de l'obra (serà per què la patologia es fa encara més dramàtica quan rep un nom o per què tant és quin sigui el trastorn mental, ja que tots poden destruir a una persona?).

Com sempre, un tema així no és gens fàcil de representar... ni de pair. Representar una malaltia és com caminar sobre una corda fluixa: si es vol fer un retrat fidel de la realitat, cal recerca, investigació i testimonis de primera mà. No ens podem quedar a mitges tintes. I pair-la és potser encara més difícil, tant si a l'espectador la història li toca de ple com si aconsegueix arribar-li a l'ànima. *Si avui és diumenge demà és dijous* destaca per el seu caràcter fidedigne i poc moralista: no aconsella ni jutja, simplement retrata. No aporta pautes de conducta però tampoc un final tancat, sinó un "continuarà...". Una història en certs moments massa plana i un xic reiterativa que fa entrar al públic fàcilment i es paeix a poc a poc, escena rera escena.

Si avui és diumenge demà és dijous es desenvolupa en un escenari preciós, bucòlic, ple de romanticisme. Els actors es mouen amb una gestualitat poètica, molt treballada, potenciant el moviment de les mans i l'expressió facial. Hi ha tres moments especialment d'una gran bellesa estètica: quan l'Alba pinta la paret, l'escena final de la fotografia projectada de fons i el moment del bany, amb les bombolles de sabó i les fotos enganxades a la paret de la banyera. En aquest pictòric muntatge, se suma la música de Robert Puça, composada expressament per l'espectacle, molt suggerent i suggestiva, que serveix als actors com a ritme per a les seves accions i com a suport pels seus estats d'ànim.

En relació a la interpretació, Isis Martín ha fet seva l'Alba com si d'ella mateixa es tractés. En Telletxea fa veritables esforços en parlar en català i la poca fluïdesa resta un grau de naturalitat en el personatge. Com a contrapunt, el treball de parella és molt interessant: hi ha molta complicitat entre els actors i això, en el escenari, es nota. En definitiva, *Si avui és diumenge demà és dijous* és una proposta ideal per L'Aparador, un cicle de representacions per a públic fidel i per a professionals de les arts escèniques.